

முன்னுரை

புதிய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு புத்தகமும் முதல் நூற்றாண்டைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றது, ஆனால் அவற்றில் எபிரெய நிருபமே மிகவும் நடைமுறையானதாக உள்ளது.

இருபதாம் (மற்றும் இருபத்தோராம்) நூற்றாண்டின் எபிரெய வாசகர்கள் வளர்ந்து வரும் குழப்பங்கள் மத்தியிலும், கடந்த காலத்தில் சௌகரியமாக இருந்த வலிமையான கலச்சார அழுத்தத்தின் நடுவிலும் இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது கொண்ட தங்கள் விசுவாசத்தைப் பற்றிக் கொள்வதில் இந்நிருபத்தைப் பெற்றவர்கள் போராடினதை எளிதில் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள இயலும்.¹

சிலர் கலாச்சாரமானது தங்களை வஞ்சிக்கும்படி நாம் கிறிஸ்துவிற் குள் கொண்டிருக்கிற வாழ்வை விட முரண்படக் கூடிய வாழ்வின் வழியை தற்காலத்தில் அனுமதித்து விடுகின்றனர், ஆனால் எபிரெய நிருபம் நாம் உறுதியாக நிற்க வேண்டுமென்று அழைப்பு விடுக்கிறது. இயேசுவானவர் தேவனுடைய குமாரன் என்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் விட எல்லா பொருட்களை விடவும் மேலானவர் என்று விசுவாசிக்க வேண்டுமென்ற தேவையையும், மேலும் அவருடைய மரணத்தையும் சரீரப்பிரகாரமான உயிர்த்தெழுதலையும் இது அவசியப்படுத்துகிறது. நாம் பாதுகாப்பாக பரலோகம் சேரும் பொருட்டு நமக்காக செய்யப்பட்ட சில சாக்கிரமிந்துக்களின் மேல் சார்ந்துவிடக் கூடாதென்பதையும் அது அவசியப்படுத்துகிறது.

எபிரெய நிருபத்தின் ஆசிரியருக்கு இதை எழுதுவதின் நோக்கமென்னவெனில், “கிறிஸ்துவிற் குள் கிறிஸ்தவர்களை அறைதலாகும்,” அதாவது சூழ்நிலைகளை பொருட்படுத்தாமல் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்று இதன் வாசகர்களை உற்சாகப்படுத்துவதாகும் (2:1; 3:12; 4:1; 6:1-12; 10:22-25; 12:25). கருப்பொருளானது 3:12, 13ல் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது:

சகோதரரே, ஜீவனுள்ள தேவனை விட்டு விலகுவதற்கேதுவான அவசியமுள்ள பொல்லாத இருதயம் உங்களில் ஒருவனுக்குள்ளும் இராதபடிக்கு நீங்கள் எச்சரிக்கையாயிருங்கள். உங்களில் ஒருவனாகிலும் பாவத்தின் வஞ்சனையினாலே கடினப்பட்டுப் போகாதபடிக்கு, “இன்று” என்னப்படுமளவும் நாடோறும் ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லுங்கள்.

இந்த நிருபத்தின் மற்றொரு நோக்கமென்னவெனில் நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சுத்திகரிக்கும் பணியின் மூலம் கிறிஸ்தவர்கள் தேவனை அணுக முடியும் என்பதை காட்டுவதாகும். புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவின் பிரதான ஆசாரியத்துவத்தையும் உடன்படிக்கையையும் விவரிக்கிற ஒரே புத்தகம் எபிரெய நிருபம் மட்டுமேயாகும். இது யூத கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவில் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையின் மீது கவனத்தை குவிக்கிறது.

இப்புத்தகத்தின் செய்தியின் கீழ் உபதேச தவறுகள் பொடிந்து விழுகிறது. வசனங்களின் முழு அகவுணர்வையும் மறுக்கிறவர்களுக்கு, எடுத்துக்காட்டாக, முழு பழைய ஏற்பாட்டிற்கு ஒரு உயர் கோணத்தை கொண்டுள்ளபடியால் எபிரெயர் புத்தகமானது ஒரு கடிந்து கொள்ளத்தலாக இருக்கிறது. பழைய ஏற்பாடானது தேவனால் நேரடியாக பேசப்பட்டதென்று எபிரெயர் 1:5-13 குறிப்பிடுகிறது, மேலும் வேதம் சரியான விதத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படுமென்றால் அது தேவனுடைய வார்த்தையாக தொடர்ந்து நீடிக்கிறதென்று இந்த வழியில் அதனை இது சித்தரிக்கிறது! உண்மையாகவே வேத வசனத்தின் அகவுணர்வை உயர்வாக கருதும் எபிரெயரிலிருப்பது போன்ற கோணத்தை வேதத்தின் வேறு எந்த புத்தகத்திலும் காண முடியாது.

அதைப் போன்று, வசனமானது யூத மதம் அதனுடைய தேவாலயத்துடன் மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்படுமென்ற போதனையை மறுத்து வாதிடுகிறது. அதைப்போன்ற ஒரு செயல் “மேன்மையை” விட்டு “சிறுமைக்கு” திரும்புதலாகும். யூத மதத்தின் முறையும், தேவாலயமும் சீக்கிரத்தில் அகற்றப்பட்டு என்றைக்குமாக அழிக்கப்பட்டுவிடும் என்று எபிரெயர் 8:13 சுட்டுகிறது.

இந்நிருபத்தின் பல திறவுகோல் வசனங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டியவையாகும். இதில் விசேஷமான இரண்டு யாதெனில் “நித்தியம்” (5:9; 6:2; 9:12, 14, 15; 13:20) மற்றும் “விசேஷம்” (1:4; 6:9; 7:7, 19, 22; 8:6; 9:23; 10:34; 11:16, 35, 40; 12:24). தேவன், கிறிஸ்துவின் மூலமாக நமக்கு “எதோ ஒரு விசேஷமான ஒன்றை” நமக்காக வைத்திருக்கிறார் (11:40). உண்மையில் நியாயப்பிரமாணத்தை விட “விசேஷமாகிய” புதிய உடன்படிக்கையானது ஒருக்காலத்திலும் கொடுக்கப்பட்டிராத சிறந்ததாக இருக்கிறது. “நித்திய சுதந்திரத்திற்கான” வாக்குத்தத்தமானது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது! (9:15 காண்க.)

ஆசிரியர்

வேதத்தின் ஆசிரியர்கள், அநேகமாக தன்னடக்கத்தினால் தங்கள் எழுத்துக்களில் தங்கள் பெயர்களை தவிர்ந்துவிட்டனர். இப்படி சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களும் மற்றும் யோவான் தன்னுடைய

நிருபங்களிலும் செய்திருக்கிறார்கள். இதே காரணத்தினால் எபிரெய நிருபத்தின் ஆசிரியரின் பெயரும் இடம் பெறாமல் இருந்திருக்கக் கூடும்.

இந்த புத்தகத்தின் தொடர்போடு இதன் ஆசிரியர் பெயர் இடம்பெறாத காரணத்தால், இதற்கு பல ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் கூறப்படுகிறது. ஊகிப்பவர்கள் எபிரெய நிருபமானது ரோமாபுரியின் கிளமெந்து, சீலா, பிலிப்பு அல்லது ஆக்கில்லா பிரிஸ்கில்லாவையும் கூட சேர்த்து, அவர்கள் போன்றவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடுமென்று பரிந்துரைக்கின்றனர். எப்படியாயினும், அப்பொல்லோ, பர்னபா, அல்லது பவுல் ஆகியோரே மிகவும் சான்றுப்படுத்தும் குறிப்பாக இருக்கிறது.

அப்பொல்லோ

அப்பொல்லோதான் இதன் ஆசிரியர் என்ற கொள்கையானது எபிரெய ஆசிரியர் மற்றும் யூத இறையியல்வாதியாகிய அலெக்ஸாண்டிரியாவின் ஃபிலோ ஜுடேயாஸ் (ஏறக்குறைய கி.மு. 20-கி.பி. 50 வரை)² பயன்படுத்தும் புதங்களில் காணப்படும் ஒற்றுமைகளின் அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கிறது. அப்பொல்லோ அலெக்ஸாண்டிரியா பட்டணத்தைச் சேர்ந்தவர் (அப். 18:24), ஆனால் எபிரெய நிருபத்துடன் ஒத்திட்டுப் பார்ப்பதற்கு அவருடைய எழுத்துகள் வேறு எதுவும் இல்லை. இந்த வாத ஆதார கருத்துக்கள் செல்லுபடியாகுமெனில், கி.பி. 200-ல் எழுதின அலெக்ஸாண்டிரியாவின் கிளமெந்து அவர்கள் இதனை குறிப்பிட்டிருப்பார்.³ மாறாக அவர் பவுல் தான் இதன் ஆசிரியரென்று நிறைவு செய்தார். இந்த எண்ணத்தை சாதுரியமாக வாதத்திற்கு இணங்கச் செய்வதற்குப் பதிலாக அப்பொல்லோ எழுதினார் என்ற யோசனையானது சான்று குறைவானதாக இருக்கிறது.

பர்னபா

சில சரித்திர நியாயப்படுத்துதல்கள் பர்னபாதான் இதன் ஆசிரியர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள ஒருவேளை கொடுக்கப்படக்கூடும். கி.பி. 200 ஆண்டுவாக்கில் மரித்த தெர்த்துல்லியன் அவர்கள் “எபிரெய நிருபத்தை பர்னபாவின் பெயரின் கீழ்” குறிப்பிட்டு அதன் பின்னர் வேதத்தில் நாம் பெற்றுள்ள புத்தகத்திலிருந்து மேற்கோளிடுகிறார்.⁴ அவர் ஒரு லேவியனாக இருப்பதால் பர்னபாவின் ஆசிரியத்துவத்திற்கு சாத்தியமான நம்பிக்கை கடன்பட்டிருக்கிறது, ஏனெனில் எபிரெய நிருபமானது லேவியர்களின் நடவடிக்கைப் பற்றி அதிகமாக குறிப்பிடுகிறது; ஆனால் இந்த காரியத்திலும், எபிரெயரை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க அவரால் எழுதப்பட்ட வேறு எழுத்துக்கள் இல்லை.

எருசலேம் சபையுடன் பர்னபா ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார் (அப். 4:36, 37; 11:24, 26-30). அப்போஸ்தலர் 14:14-ல்

அவர் ஒரு அப்போஸ்தலராக தனித்துக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறார். இவர் மற்ற பகுதியிலுள்ள சபைகளுக்கு “செய்தியாளராக” அல்லது எருசலேமிலுள்ள சபையினால் அனுப்பப்பட்டாரென்பதையே இது பொருள்படுத்துகிறது.

பவுல்

ரே சி. ஸ்டெட்மேன் அவர்கள் அவருடைய வேத கல்லூரி நாட்களில் நடந்த வேடிக்கையான பேச்சு என்னவென்றால் “பவுல் எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபத்தை யார் எழுதினது?”⁵ என்று கேட்பதுண்டு என்று கூறினார். தற்கால கல்வி புலமையானது, இதன் எழுத்தாக்கத்திற்கு பவுலை தொடர்புப்படுத்துவதை மறுத்து, ஏதோ ஒரு விதத்தில் பவுல் தான் இதை எழுதினார் என்று கூறும் பாராம்பரியத்தையும் புறந்தள்ளுகிறது. வரலாற்று சான்றுகள் எப்போதும் நம்பத்தகுந்தவைகளல்ல, ஆனால் பவுல் தான் இந்த புத்தகத்தை எழுதினார் என்று கூறும் சாட்சிகளின் விசுவாசத்தை நாம் மறுக்க முடியாது.

பவுலின் ஆசிரியத்துவத்திற்கான சான்றுகள். “உடன்படிக்கை” என்ற வார்த்தை பவுல் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் வகைபோன்றுள்ளது (எபி. 7:22; 8:6-10, 13; 9:1, 4, 16, 17; 10:16, 29; 12:24; 13:20). “ஒப்பந்தம்” விசேஷமாக “உயில்” அல்லது ஒரு “ஏற்பாடு” என்று பொருள் கொள்ளும்படி மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள “உடன்படிக்கை” (ὁμολογία, டியாடெகே) என்ற வார்த்தையானது பவுலின் எழுத்துகளில் காணப்படுகிறது (காண்க ரோமர் 9:4; 11:27; 1 கொரி. 11:25; 2 கொரி. 3:6, 14; கலா. 3:15, 17; 4:24; எபே. 2:12).

பவுல் எருசலேமிலிருக்கையில் ரோம யூதர்களுக்கு எபிரெய நிருபத்தை செய்தியாக அளித்தார் என்று ஒரு கொள்கையும் உள்ளது. மேலும் அவர் ரோமாபுரிக்கு வந்தபோது அந்த செய்தியை நிருபமாக வெளியிட மெருகூட்டிய லூக்காவிற்கு எழுத கூறியிருக்க வேண்டும். இது அசலில் ஒரு செய்தி என்று கூறுவதற்கு “நான் விவரஞ்சொல்ல வேண்டுமானால் காலம்போதாது” (11:32) என்ற சொற்றொடர் சிந்திக்க வைக்கிறது, இது கிரேக்க மொழியில் பொதுவாகவே ஒருவிதமான சொல்லாடலாகும்.⁶ “புத்திமதியான வார்த்தைகளை” என்ற உச்சரிப்பு (13:22), அப்போஸ்தலர் 13:15-ல் காணப்படுவது போன்று ஒரு செய்தியை தெளிவாக பொருள்படுத்துகிறது.⁷ அப்போஸ்தலரில் காணப்படும் லூக்காவின் பாவனை எபிரெய நிருபத்தின் பாவனைக்கு ஒத்திருக்கிறது, இது லூக்கா எபிரெயருக்கான பவுலின் தனி செயலர் (“எழுத்தர்”) என்ற சாத்தியக்கூற்றை பரிந்துரைக்கிறது.

ஒருவேளை எபிரெய நிருபம் பவுலால் லூக்காவிடம் எழுதும்படிக்கு கூறப்பட்டிருக்க கூடுமெனில், அங்கே ஒரு பிரதி இருந்திருக்கக் கூடுமென்று விசுவாசிப்பதற்கு காரணமிருக்கிறது. காரியம்

இப்படியிருக்கக் கூடுமெனில் இது பல ஆண்டுகளாக ரோமாபுரியில் அறியப்பட்டிருக்க வேண்டும். எப்படியாயினும், ஒருவேளை ரோமாபுரியின் கிளமெந்து (கி.பி. 96 வாக்கில் எழுதினவர்) ஆசிரியத்துவத்தின் அடையாளத்தை அறிந்திருந்ததால், அவர் இதைப்போன்று கூறவில்லை. மற்ற எபிரெய நிருபத்தின் ஆசிரியத்துவத்தைக் குறித்துக் கூறுவதற்கு சபை பிதாக்கள் அநேக காரியத்தைக் கொண்டிருந்தனர்:

கிரேக்க இறையியல் அறிஞராகிய அலெக்ஸாண்டிரியாவின் கிளமெந்து அவர்கள் (ஏறக்குறைய கி.பி. 150-215 வரை), எபிரெய நிருபமானது எபிரெய மொழியில் பவுலால் எழுதப்பட்டு லுக்காவால் கிரேக்க மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டதாக நோக்குகிறார்.⁸

ஆதி சபையால் பெரும் இறையியல் அறிஞராகவும் வேத வல்லுனராகவும் கருதப்பட்ட ஆரிஜன் (ஏறக்குறைய கி.பி. 185-254 வரை) அவர்கள் இந்த செய்தியை பவலுடையதாகக் கருதினார், ஆனால் மற்றொருவர் எழுதினார் என்று நம்பினார்.⁹

லத்தீன் வேதத்தை மொழியாக்கம் செய்த ஜெரோம் (ஏறக்குறைய கி.பி. 347-420 வரை) அவர்கள் பவுலின் ஆசிரியத்துவத்தின் ஐயப்பாடுகளை குறித்து விழிப்புணர்வு கொண்டிருந்தார். எப்படியாயினும், “எபிரேய நிருபத்தை பவுலுக்கு தொடர்புப்படுத்தி, கிழக்கத்திய சபைகள் மட்டுமல்லாது தொடக்கத்திலிருந்தே கிரேக்க எழுத்தில் எழுதின அனைத்து சபை எழுத்தாளர்களும் இந்த எபிரெய நிருபத்தை பவுலுக்கு தொடர்புடையதாக இருக்கிறதென கூறுவதை நாம் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்.¹⁰

சபை பிதாக்களின் கிரேக்க எழுத்துக்கள் அனைத்தும் இது பவுலிடமிருந்து வந்ததென்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்க, அவர்களுடைய ஏற்றுக்கொள்ளாதலின் மீது ஏன் அவ்வளவு அழுத்தம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது சற்று விசித்திரமாக இருக்கிறது. பவுலை இந்த நிருபத்தின் ஆசிரியராக ஏற்றுக் கொள்வதற்கு நிச்சயமாக வேறு உறுதியான காரணங்களைக் கொண்டிருந்தது, ஆனால் அவர்கள் எபிரெயரில் பயன்படுத்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற கிரேக்க வார்த்தைகள் பவுலுடையதல்லவென்பதை குறித்து சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் விழிப்புணர்வு கொண்டிருந்தனர்.

பவுலின் ஆசிரியத்துவத்திற்கு ஆட்சேபனைகள். வில்லியம் லியோனார்ட் அவர்கள் பவுலின் எபிரெய நிருபத்தின் ஆசிரியத்துவத்திற்கான ஆட்சேபனைகளை வரலாறு, இலக்கியம் மற்றும் உபதேசம் என்று பல விதங்களில் வகைப்படுத்தியிருக்கிறார்.¹¹

1. பாவனை. எழுத்தில் இருக்கிற பாவனையே உறுதியான ஒரு

ஆட்சேபணையாக இருக்கிறது. லியோனார்ட் அவர்கள் இந்த எழுத்து நடை பிரச்சனையை இவ்விதமாகக் கூறி விவரிக்கிறார்,

இந்த நிருபத்தின் மொழியானது ஒட்டுமொத்தில் பவுலின் நிலையை விட மேலானதாக இருக்கிறது, வார்த்தைகள் முழுமையாக இருக்கையில் ... , சொற்றொடர்களின் கட்டமைப்பானது அமைதியாக பண்பிடப்பட்டு கலைத்திறன் உருவ ஒழுங்கோடு இருக்கிறது. இங்கு உவர்ச்சி சார்ந்த கவிநடையானது ஒரு தீப்பிழம்பான அப்போஸ்தலராக அல்லாமல் ஒரு அமைதியான சிந்தனையாளராக இருக்கிறது. திடீரென்று துண்டிக்கப்படுதலின்மை, வாக்கியங்களின் நொறுக்கீடு, “அறியீர்களா” “என்ன சொல்லுவோம்,” கூறுலாமா? போன்ற கேள்விவடிவான இடைமாறுதல்கள் முனைப்பாக காணப்படவில்லை. இதன் ஒத்திசைவு நயம் ஒரு கிரேக்க கலாச்சாரத்தைப்போலவும், ஒத்திசைவு நயத்தின் முழுமையானது எபிரெயர்களை ஒரு விசேஷ அழகுபோன்று வேறுபிரித்துக் காட்டுகிறது. இதன் முழு நிறமும் லேவியரைச் சார்ந்ததாகவும் ஆகவே இது பவுலின் ஆவிக்கு அந்நியமாகவும் இருக்கிறது.¹²

எபிரெயரின் தலைப்பானது பவுலின் நிருபங்களைவிட மிகத் தொலைவிலுள்ள படியால் பாவணையை ஒத்திட்டுப்பார்ப்பது கடினமானதாக இருக்கிறது. இந்த பாவணையானது பவுலுடையதல்லவென்று அபூர்வமாக மறுக்கப்படும் பிலேமோன் புத்தகத்தை விட சொல்லாற்றல் மிக குறைவாக இல்லை. மாறாக இது ஒரு பிரசங்கமாக தொகுக்கப்பட்டு பின்னர் எழுதப்பட்டது, இந்த வார்த்தைகளின் நெருங்கிய கவிதையானது, இதன் பேச்சாளரை பிரசங்கத்தின் மீது கவனத்தை செலுத்தக் கூடியவராகக் காட்டுகிறது. தாமஸ் ஜி. லாங்க் இவ்வாறு காட்சியை தொகுக்கிறார்:

அநேகமாக எபிரெயரைத் தொகுத்த ஒரு பிரசங்கியார், எங்கேயோ ஒரு பிரசங்கப்பீடத்தில் பிரசங்கக் குறிப்புகளை பரப்பி, சபை மக்களைப் பார்த்து, ஒரு திடீர் திருப்பங்களடங்கிய இடைநிறுத்தத்தை செய்து, அதன் பின்னர் கிருபை பொருந்திய மற்றும் ஒத்திசைவு நயமிக்க மக்களின் இதயத்துடிப்புப் போன்ற வார்த்தைகளுடன் தொடங்கினார்: “போலிமெரோ ஸ்கைபோ; டரொபொ ஸ்பலை” (“பூர்வகாலங்களில் பங்குபங்காகவும் வகைவகையாகவும் ... ,” 1:1).¹³

பிலேமோனையும் பிலிப்பியரையும் மதீப்பீடு செய்த லியோனார்ட் அவர்கள், பவுல் எபிரெயரிலிருக்கிற வேர் சொல்லின் தனித்துவமான வடிவங்களைப்போன்று பயன்படுத்தினார் என்று விளக்குகிறார்.¹⁴ ஒருவேளை சில வடிவங்கள் அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு முற்றிலும் புதியது போன்று காணப்படலாம், ஆனால் பவுலின் மனதிற்கு சாத்தியமற்ற ஒரு வார்த்தையும் எபிரெயரில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

2. அப்போஸ்தலத்துவம். இதன் ஆசிரியர் கூறுகின்ற “முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்டதும்” என்ற வாக்கியத்தின்

அடிப்படையில் அப்போஸ்தலரைப் போன்று கிறிஸ்துவை நேரில் கண்ட சாட்சியல்லவென்பதே பொதுவான ஆட்சேபனையாக இருக்கிறது. எப்படியாயினும், பவுல் தன்னை அவ்வப்போது வாசகர்களோடு வைத்துப்பார்த்தார். எடுத்துக்காட்டாக எபேசியர் 2:3ல் அவர் தம்மை எபேசுவின் முந்தைய பாவிசுரூபன் தன்னை வகைப்படுத்தினதும் உண்மையாக இருக்கிறது; ஆனால் நிச்சயமாக ஒரு யூத நீதிமானாக அவர் தன்னை அதில் விவரிக்கப்பட்ட பாவனையின்படி நடத்திக் கொள்ளவில்லை.

இந்த எபிரெயருக்கான அற்புதமான எழுத்துப்பிரதி முதலில்; பவுலால் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டு தொகுத்தளிக்கப்பட்ட பிரசங்கமாக இருந்து, பின்னர் மற்றொருவரால் (லூக்கா) குறிப்புகளிலிருந்து மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டதற்கு சாத்தியமாக இருக்கிறது. இது பவுலின் ஒப்புறுதி பெற்று நடந்திருக்கக் கூடும் அல்லது அவருடைய மரணத்திற்கு பின்னர் ஒப்புறுதியில்லாமல் நடந்திருக்கக் கூடும்.

காலம்

கி.பி. 96-ல் ரோமாபுரி கிளெமெந்து அவர்களிடமிருந்து எபிரெய நிருபத்திலிருந்து முதலில் மேற்கோளிடப்படுகிறது.¹⁵ இதன் தேதியை கி.பி. 70ல் எருசலேம் தேவாலயத்தின் அழிவிற்கு முன்னர் குறிப்பிட மேலும் பல எண்ணங்களும் உதவக்கூடும்.

1. எருசலேம் வீழ்ச்சியைக் குறித்து எந்த குறிப்பும் செய்யப்படவில்லை, ஆக எருசலேம் இன்னமும் இருந்திருக்கக் கூடும்.

2. நிகழ்காலத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஆசாரியர்களைக் குறித்த குறிப்புகள், இதை எழுதுகையில் அவர்களின் பணியானது தொடருவதாக சுட்டுகிறது. கி.பி. 70ல் தேவாலய இடிப்பிற்கு பின்னர் தேவாலய பணிகள் அணைத்தும் நின்றுபோனது. டேவிட் ஏ. ஃபெய்ன்சி இவ்வாறு கூறினார்,

எபிரெய நிருபத்தில் எருசலேம் மற்றும் அழிவைக் குறித்த குறிப்புகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, மேலும் ஒரு நிகழ்வு தேவாலய ஆராதனை வழக்கொழிந்து போக வேண்டுமென்று இன்னும் வலிவாக அவருடைய வாதத்தை வைத்திருக்கக் கூடும் (எபிரெயர் 9 மற்றும் 10). இந்த நிருபமானது கண்டிப்பாக கி.பி. 70 ர்கு முன்னர் எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடும் ... மேலும் சாத்தியமாக ஏறக்குறைய கி.பி. 64 ஆக இருக்கக் கூடும்.¹⁶

3. “பாளயத்துக்குப் புறம்பே அவரிடத்திற்குப் புறப்பட்டுப் போகக்கடவோம்” என்று கூறப்படுகிற புத்திமதி (13:13) எருசலேமை தொடர்புப்படுத்தி யூத மதத்திற்கு ஒரு கவனிக்கக் கூடிய மறை குறிப்பாக இருக்கிறது. இந்த சொற்றொடரானது நிலுவையிலுள்ள அழிவிற்குரிய தீர்க்கத்தரிசனத்தின் கோணத்தில் யூதேயாவிலிருக்கிறவர் களுக்கு

முக்கியமான அர்த்தமுடையதாக இருக்கிறது (மத். 24; மாற்கு 13; லூக். 21:7-28 ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்). “நிலையான நகரம் நமக்கு இங்கே இல்லை” (எபி. 13:14) என்ற மறைமுக குறிப்பானது ஒருவேளை எதிர்நோக்கியிருக்கும் எருசலேமின் அழிவை மறைமுகமாக குறிப்பிடக் கூடும். பழைய முறைமையானது உருவழிந்துபோகக் காலம் சமீபித்திருக்கிறது (8:13) என்று வெளிப்படையாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. 13:11ல் பிரதான ஆசாரியரால் கொடுக்கப்படுகிற பலியானது தற்கால சடங்காக கூறப்பட்டுள்ளது. ஆக எபிரெயருக்கெழுதின நிருபத்தின் காலமானது கி.பி. 70 திற்கு முந்தினதாக இருக்கவேண்டும்.

4. 10:32ல் “முந்தின நாட்களை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று கூறப்பட்டுள்ள உபத்திரவமானது அநேகமாக ஏறக்குறைய கி.பி. 65ல் நீரோவின் கீழ் நடந்ததாகவும் மற்றும் அதன் பின்னர் நடந்ததாகவும் இருக்க வாய்ப்பில்லை. கி.பி. ஐம்பதின் தொடக்கத்தில் கிலவுதியு ஆட்சியில் யூதர்கள் ரோமாபுரியை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட காலத்துடையதும் அல்ல. 10:32ல் கூறப்பட்டுள்ள உபத்திரவமானது இந்த இரு உபத்திரவத்தையும்விட மிகவும் முந்தியதாகும்.

கி.பி. 63-64 ஆகிய காலம் பொருத்தமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது, ஆனால் ஒருவேளை இந்த புத்தகம் கி.பி. 70ன் நெருக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பெறுநர்

எபிரெய நிருபத்தின் காலத்தைக் குறித்த சங்கதியில் நெருக்கமாக இணைந்து இதன் பெறுநர் யார் என்பதை தீர்மானிப்பதும் கடினமான ஒன்றாகும். இந்த புதிய ஏற்பாட்டு புத்தகத்தின்⁴⁶ மிக பழமையான எழுத்துப் பிரதியானது, எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபமென்ற எழுத்துப் பொறிப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஏறக்குறைய கி.பி. 200 ஆண்டிலிருந்து, நமக்கு கிடைக்கப்பெறுகிற பண்டைய எழுத்துப்பிரதிகள் அனைத்தும் இதே தலைப்பைக் கொண்டுள்ளது. அநேகமாக இரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் புதிய ஏற்பாடு சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டு ஒரே புத்தக தொகுப்பாக அமையபெற்றப்போது, இந்த தலைப்பானது சேர்க்கப்பட்டது. எப்படியாயினும் இது மூலப்பிரதியில் தலைப்பாக இடம்பெறவில்லை என்று யோசிப்பதற்கு கட்டாயப்படுத்தும் என்ற காரணமும் இல்லை, மேலும் இந்த நிருபம் எந்த முகவரியையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்று கூறுவதற்கு எந்த சான்றும் இல்லை.

முதல் நூற்றாண்டில் “எபிரெயர்கள்” என்ற பதமானது பாலஸ்தீன சொந்த நாட்டில் பிறந்த யூதர்களையும், மற்ற யூதர்களையும் வேறுப்படுத்திக் காட்டினது (அப். 6:1). இது தற்கால சொந்த நாட்டு இஸ்ரவேலர்களை குறிப்பிடும் “சப்ரா” விற்கு சம சொல்லாக இருக்கிறது. பிற்காலத்தில், இந்த எபிரெயர்கள் யோவான் சுவிசேஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதுபோன்று “யூதர்” என்று

அழைக்கப்பட்டனர். எப்படியாயினும் யோவானில் கூறப்பட்டுள்ள வார்த்தையின் பொருளானது “யூதேயாவிலிருந்து வருகிறவர்கள்” என்று கலிலேயாவிலிருக்கிற இயேசுவின் விசுவாசிகளை வேறுப்படுத்தி ஒரு யூதேயனை சுட்டுகிறது.

இந்நிருபத்தின் பெறுநர்களை இடமிடுதல் போதிய சான்றற்றதாகும், ஆனால் இந்த வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள யோசனைகளிலிருந்து சில அனுமானங்களை பெறக்கூடும். அதிகாரம் 13 ஆனது இதன் ஆசிரியர் இவர்களை நன்கு அறிந்திருந்தாரென்று வெளிப்படையாக கூறுகிறது (13:19, 23). அவர் அவர்களுடைய முந்தைய உபத்திரவங்களையும் (10:32), அவர்கள் எப்படி அவர்களுடைய நன்மையை இழந்திருந்தார்கள் (10:33, 34) அல்லது அவர்களுக்கு நெருங்கியவர்களின் இழப்பை அனுபவித்திருக்கவில்லை என்பதையும் அறிந்திருந்தார். “இரத்தம் சிந்துகிற அளவிற்கு” (யாக்கோபுவைப்போல; 12:2) என்பது யூதேயாவின் முந்தைய தலைமுறையை மட்டுமே குறிப்பிடக் கூடும் (12:4). இந்த உண்மையானது அப்போஸ்தலர் 8:1-4 மற்றும் 9:1, 2ல் கூறப்பட்டுள்ளதற்குப் பிறகு வந்த யூதேயா கிறிஸ்தவர்களின் அடுத்த தலைமுறையாக இருக்கக் கூடும், அதிலும் குறிப்பாக விசுவாசிகளாகிய ஒரு ஆசாரிய கூட்டமாக இருக்கக் கூடும்.

ரோமாபுரியில் யூத கிறிஸ்தவர்கள்

இந்த நிருபத்தின் பெறுநர்கள் தீமோத்தேயுவை நன்கு அறிந்திருந்தனர் (13:23), ஆக அவரை குறிப்பிடுவது சிலரை ரோம குழுவினருக்கு எழுதினார் என்று சிந்திக்க வைக்கிறது. அவர் வெளிப்படையாகவே சபையினர் மத்தியில் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தார். எப்படியாயினும், அவர் பாலஸ்தீன யூதருக்கும்கூட அறியப்பட்டவராக இருந்தார் (காண்க அப். 20:4; 21:3, 8, 15).

கிளெமெந்து அவர்கள் ரோமில் ஒரு பிரதியைக் கொண்டிருந்து அதிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறபடியால், சைமன் ஜே. கிஸ்ட்மேகர் அவர்கள் இந்த நிருபமானது ஏறக்குறைய கி.பி. 80 வாக்கில் ரோம குழுவினருக்கு எழுதப்பட்டதென்று முன்மொழிகிறார். நிச்சயமாகவே, ரோமாபுரியிலிருக்கிற கிறிஸ்தவர்கள் இதன் செய்தியினால் பெரும் நன்மையைப் பெற்றிருந்தாலும், ஒருவேளை இது யூதேயாவின் எல்லைகளில் இருப்பவர்களுக்கு எழுதப்பட்டிருந்தால் தேவாலயத்தில் நடந்த பலியின் குறிப்புகள் அவர்களுக்கு மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாக இருந்திருக்கும்.

ஒருவேளை ஒருவர் ரோம பெறுநர் என்று வாதிட்டால், அவர் நீரோவால் அதி சீக்கிரத்தில் வரப்போகிற உபத்திரவத்தை குறிப்பிடக் கூடிய 10:25 ஆம் வசனத்தை கண்டிப்பாக நினைவுகூர வேண்டியவராக இருக்கிறார், இதற்கு கி.பி. 63-64 வரையுள்ள காலம் அவசியப்படும்.¹⁷ ஒருவேளை அது அந்த உபத்திரவமாக இல்லாவிட்டால் இந்நிருபத்தை

டொமிஷியனின் கீழ் தீவிரமாக நடந்த உபத்திரவத்திற்கு சற்று முன்னர் கி.பி. 80 ன் பிறகு அல்லது 90 ன் தொடக்கத்தில் காலம் குறிக்கப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த காரியத்தில் கிஸ்ட்மேக்கர் அவர்கள் கூறின 80 களின் காலத்தைவிட இது எழுதப்பட்ட காலத்தை குறிப்பிட முந்தைய கூற்றே சாத்தியமாக இருக்கிறது.

எப்படியாயினும், ரோமர்களுக்கு எழுதப்பட்டதென்பது நிரூபிக்கப்படாவிட்டால், கிஸ்ட்மேக்கர் அவர்களின் வாதம் உண்மையில் அடிப்படை இல்லாததாக இருக்கும். ஒருவேளை அவர் “இத்தாலியிலிருந்து உங்களை வாழ்த்துகிறார்கள்” என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், இதை “இத்தாலியிலுள்ளவர்கள் உங்களுக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறார்கள்” என்றும் மொழியாக்கம் செய்யக்கூடும் (13:24).¹⁸ இந்த சாத்தியக்கூறானது ரோமர்களுக்கு எழுதினார் என்ற அவருடைய வாதத்தை வலுவழிக்கச் செய்கிறது.

இந்த நிருபம் ஒருவேளை ரோம சபையினருக்கோ அல்லது ஒரு வீட்டுச் சபைக்கோ எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடுமெனில், 13:24 ஆம் வசனமானது “இத்தாலியில் இருப்பவர்களும் உங்களை வாழ்த்துகிறார்கள்” என்று மொழியாக்கம் செய்யப்பட வேண்டும்¹⁹ (NASB). இந்த விவரிப்பானது இரட்டுற மொழிதலாக இருக்கிறபடியால், “இத்தாலியாவிலிருக்கிறவர்களும்” என்று அடிக்கடி மொழிபெயர்க்கப்படுவதுபோன்று எளிதாக மொழிபெயர்க்கக்கூடும் (KJV; ASV). புரூக் ஃபோஸ் வெஸ்ட்காட் என்பவர் இவ்வாறு கூறுகிறார் “இத்தாலியிலிருப்பவர்கள்” என்றால் இந்த ஆசிரியரோடு இத்தாலியை சேர்ந்த ஒரு சிறு குழுவினர் அவர் இந்த ஒப்பந்தத்தை எழுதும்போதெல்லாம் அவரோடு கூட இருந்தனர்.²⁰

மனமாற்றமடைந்த ஒரு ஆசாரிய குழுவினர்

இந்த “புத்திமதியின் வார்த்தைகள்” (13:22) மனமாற்றமடைந்த ஆசாரியர்களுக்கு எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடும் (அப். 6:7ல் இருப்பவர்கள் போன்று). எப்படியாயினும், இந்த நிருபத்தை பெறுகிறவர்கள் தங்கள் இருதயத்தில் யூத மதத்திற்கு பின்வாங்கத் தொடங்கியிருந்தனர், இது மனித சரீரத்திற்கு இயல்பான போக்காக இருக்கக் கூடும்.²¹ எபிரெயர்களின் ஆசாரிய இயல்பானது, அநேகமாக புறஜாதியாருக்கு பல கிறிஸ்தவர்களுக்கு இருப்பதைப்போன்றே அறைகுறையாக அறிவிற்கு புலனாகாததாக இருக்கக் கூடும்; ஆனால் விசுவாசிகளான ஆசாரியர்களுக்கு இது நேரடியாக நடைமுறைப்படுத்தக்கூடும். இதனுடைய பொருளடக்கம் மற்றும் காலம் ஆகியவை அவர்களுக்கு உச்சக்கட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கக் கூடும், ஏனெனில் அவர்களுடைய வாழ்வும் அவர்களுடைய ஆத்துமாவும் ஒருவேளை அதை சார்ந்திருக்கக் கூடும். இயேசு நம்முடைய “பிரதான ஆசாரியர்” என்ற குறிப்பான வெளிப்பாடானது அவர்களை வலுவாக

தாக்கியிருக்கக் கூடும் (எபி. 4:15, 16; 8:1).

எருசலேமும் பாலஸ்தீனமும்

இந்த புத்தகமானது எருசலேம் மற்றும் பாலஸ்தீனாவிலுள்ள கிறிஸ்தவ யூதர்களுக்கு எழுதப்பட்டது சாத்தியமானதாக இருக்கிறது. நிருபத்தை பெறுகிறவர்களைக் குறித்து “எருசலேம் மற்றும் பாலஸ்தீனாவிலிருக்கிற” என்று முதலில் குறிப்பிட்டது கிறிசோஸ்தம் (ஏறக்குறைய 347-407), அவர் எபிரெயர் மீது சொல்லப்படும் நற்போதனையின் அறிமுக பொன்மொழியாக இருந்தது.²² சவக்கடல் சுருள்களின் கண்டுபிடிப்பைத் தொடர்ந்து இதன் வாசகர்கள் அந்த பகுதியை சார்ந்தவர்களாக கூறுதல் நிகழ்த்தக்கவையாக இருக்கிறது, இது பல அறிஞர்களை இதன் பெறுநர்கள் ஒரு ஆசாரிய கூட்டத்தை சார்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணத்தையும் ஏற்கவும் செய்தது.

சாத்தியமாக, எருசலேம் சபையிலிருக்கிற ஒரு குழுவினர் இந்த நிருபத்தைப் பெற்றனர், ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் தலைவர்களை மதிக்க தனியாக முகவரியிடப்படுகின்றனர் (13:17, 24). அவர்கள் யூதர் மற்றும் புறஜாதியார் ஆகியோர் கலந்த சபையாக இருப்பதை குறித்து எந்த அறிகுறியும் இல்லை.²³ எசுபியஸ் என்பவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார், ஹட்ரியன் (கி.பி. 132-135) காலத்து கலகப் புரட்சி வரை எருசலேம் சபையானது முற்றிலுமாக யூதர்களால் அமையப்பெற்றிருந்தது.²⁴

இந்நிருபத்திலுள்ள கிரேக்க மொழியானது உயர் நடையிலிருப்பதால் ஃபியன்ஸி அவர்கள் இந்த கோணத்தை ஆட்சேபிக்கிறார். அப்பகுதியிலிருக்கிற கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இதர அறியாதவர்களுக்கும் அல்லது பண்பற்ற அறியப்பட்டவர்களுக்கும் கிரேக்க மொழியானது இரண்டாம் மொழியாக இருந்தது. ஒருவேளை இதன் பெறுநர்கள் ஆசாரியர்களாக இருந்து அவர்கள் மக்களுக்கு போதிக்கக் கூடியவர்களாகவும் இருந்தபடியால் கிரேக்கத்தின் விளங்கா புதிர்களோடு நன்றாகவே இணைந்திருந்தனர். இதற்கு அப்பால் மற்ற மொழியில் எழுதுவதை விட படிப்பதும், பதப்பொருளை புரிந்து கொள்ளுதலும் சூழ்நிலையின் காரணமாக பெறக் கூடியதாக இருந்தது, ஆக அவர்கள் மிக எளிதாக இந்த நிருபத்தை புரிந்து கொண்டனர்.

எபிரெயர் 2:3ல் அவர்கள் கர்த்தரைக் கண்டதும் இல்லை கேட்டதும் இல்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்நிருபத்தை முதலில் பெற்றவர்கள் யூதேயர்களாக இருக்க வாய்ப்பில்லை என்ற வாதத்திற்கு இது பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது எபேசியர் 2:3ல் இதன் ஆசிரியர் வாசகர்களின் நிலையில் பொருத்திப் பார்க்கிறார் என்பதற்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. எபிரெயரின் காலம் கி.பி. 63-64 ன் பிற்காலம் என்று கூறுவது நிச்சயமாக தாமதமானதாகும் இந்த நேரத்தில் சபை தலைவர்கள் அனைவரும் ஏறக்குறைய மரித்துப்

போயிருந்தார்கள். (13:7ல் காணப்படும் இறந்தக் காலத்தைக் காணவும்.)

யூதேயாதான் சேருமிடம் என்ற வாதத்தின் வாய்மை உறுதிப்பாடானது ஒருவர் எபிரெயர் 10:25ஐ வியாக்கியானம் செய்வதை சார்ந்திருக்கிறது. இந்த வசனத்தின் வார்த்தைகளோடும் இயேசுவின் தீர்க்கத்தரிசனத்தோடும் இசைந்திருப்பதற்கு (மத். 24; மாற்கு 13; மற்றும் லூக். 21) “அந்த நாள் சமீபித்திருக்கிறது” என்பதை ஆயிரக்கணக்கான யூதர்கள் பாடுபட்ட அந்த “நாள்” என்று புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். இது எருசலேமின் வீழ்ச்சியோடும் மற்றும் கி.பி. 70 தில் தேவாலயம் இடிக்கப்பட்டதோடும் நிகழ்ந்தது. ஒரு மனிதனாக ஒருவர் ஒருவேளை எந்தவொரு சரீர வியாதியின் அறிகுறியில்லாமலும் அல்லது காயமில்லாமலும் தன் மரணம் வருவதைப் “பார்க்க” முடியாது, ஒருவர் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையை எந்தவொரு கால “அடையாளமும்” இல்லாவிட்டால் “பார்க்க” முடியாது. மத்தேயு 24; மாற்கு 13; மற்றும் லூக்கா 21 இயேசுவால் கொடுக்கப்பட்ட அடையாளங்கள் எருசலேமின் வீழ்ச்சியை சுட்டுகிறதே தவிர கடைசி காலத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. இயேசு இந்த வசனங்களில் முன்னுரைத்த அடையாளங்கள் யாவும் எருசலேமின் வீழ்ச்சிக்கு முன்னடத்தும் நிகழ்வாக இருந்தது, அவைகள் கி.பி. 66-70ல் நிறைவேறினவைகளாக அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும்.

இயேசு அளித்த வீழ்ச்சியின் அடையாளங்களுக்கு வேறுபட்டு, அவர் அடுத்ததாக அவருடைய இரண்டாம் வருகையில் சங்கதிகளை குறித்து இவ்வாறு கூறி அறிவித்தார்: “அந்த நாளையும் அந்த நாழிகையையும் என் பிதா ஒருவர் தவிர மற்றொருவனும் அறியான்; பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள்” (மத். 24:36). அவருடைய வருகையைக் குறித்த அடையாளமாக எந்த அறிகுறியும் செயல்படவில்லை. மாறாக பெயரிடப்பட்ட அனைத்து அடையாளங்களும் அனைத்தும் கி.பி. 70-ல் எருசலேமின் அழிவிற்கு முன்னெடுத்த மற்றும் இணைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மட்டுமே நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியதாகும்.²⁶ இந்த வியாக்கியானமானது இந்தப் பகுதியின் அர்த்தத்தை யூதேய பரிசுத்தவான்களுக்கு மிக அதிகமாக்கும். அநேகமாக ரோமர் அல்ல வேறுயாரோ அல்லாமல் இந்த நிருபத்தை முதலில் பெற்றவர்கள் இவர்களேயாகும்.

இந்த ஒப்பந்தமானது எருசலேமின் அழிவைக் குறித்து முன்னர் கிறிஸ்து கூறின தீர்க்கத்தரிசனங்களை நினைவூட்ட வேண்டிய நிலையிலிருந்து வாசகர்களடங்கிய யூதேயாவிற்கு நோக்கமிடப்பட்டது என்பதே சிறந்த முடிவாக காணப்படக்கூடும். அவர்கள் எருசலேமை விட்டு செல்ல வேண்டிய அவசியமேற்பட்டாலும், எருசலேமின் அழிவு சமீபித்திருக்கையில் தங்கள் ஜீவனை காப்பாற்றிக் கொள்ள ஒடிப்போக வேண்டியதாக இருந்தாலும், இந்த போதனைகள் அவர்களை உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதற்கு உதவி செய்யும். இதன்

எழுதப்பட்ட காலமானது கி.பி. 70 ற்கு முன்னர் சற்று முந்தியதாக காணப்படுகிறது. தேவாலயமானது இன்னமும் நிலைத்திருந்தது, ஆனால் அழியப் போகிறதாக இருந்தது.

இந்த நிருபமானது முதல் நூற்றாண்டின் எழுபதுகளின் நடுவில் எந்த பகுதியிலெல்லாம் உண்மையான “எபிரெயர்கள்” இன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்களோ அங்கெல்லாம் இந்த நிருபம் அனுப்பப்பட்டிருக்கக் கூடும். ஃஎப். ஃஎப். ப்ரூஸ் அவர்கள் “... நம்முடைய தற்காலத்து அறிவின் நிலையில் இந்நிருபம் சேரும் இடத்தைக் குறித்த நிச்சயத்தன்மையானது கிடைக்கப் பெறாததாகும், மேலும் அதிர்ஷ்டவசமாக இதன் பொருளுரையின் பெரும்பகுதி இந்த கேள்வியை சார்ந்தில்லாமல் இருக்கிறது என்றார்.²⁷

இந்நிருபத்தின் சட்டம் சார்ந்த நிலை

இந்த நிருபத்தின் ஆசிரியத்துவத்திற்கான கேள்வி, இதன் சட்டம் சார்ந்த நிலையாகிய எபிரெய நிருபம் வேதம் சார்ந்த ஒன்றா? இது உண்மையில் வேத வசனமா? என்ற கேள்வியின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. கி.பி. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் கிழக்குப் பகுதியில் இந்த நிருபத்தின் சட்டம் சார்ந்த இடமானது வைக்கப்பட்டது மறுக்கப்படவில்லை. எசுபியஸ் (ஏறக்குறைய 263-339) இதனை அங்கீகரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களில் இடமமர்த்தினார், ஆனால் அகவுணர்வு விவாதிக்கப்படுகின்ற புத்தகங்களோடு கூடவும் இடமமர்த்தினார்.²⁸

எபிரெய நிருபமானது மேற்கிலிருந்த ரோமாபுரி கிளெமெந்தால் சட்டபூர்வமான புத்தகமாக தெளிவுபட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆக ஒருவர் இந்த தொகுப்பை இது பவுலால் எழுதப்பட்டதென்ற விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடும். ஏறக்குறைய கி.பி. 115-ல் வாழ்ந்த மேற்கிலிருந்த போலிகார்ப் அவர்களும் கூட இயேசுவை “நித்திய ஆசாரியராக” குறிப்பிட்டார், இது நிச்சயமாக எபிரெயரின் எதிரொலியாக இருக்கக்கூடும்.²⁹ எப்படியாயினும் இந்த நிருபமானது பிற்காலத்தில் மேற்கில் விரிவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. கி.பி. 393ல் ஹிப்போ சினாட் வரை இருபத்தேழு புத்தகங்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக பட்டியலிடப்படவில்லை.

எபிரெய நிருபமானது ரோமா கிளெமெந்தால் மேற்கோளிடப்பட்டு அல்லது மறைமுகமாக பலமுறை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கையில் மேற்கில் வேத வசனமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலில் ஏன் தாமதமாக இருந்தது என்பதைக் குறித்து ஒருவர் வியப்படையக் கூடும். சுருக்கத்தில், கூறுவதென்றால்; அப்போஸ்தல ஆசிரியத்துவத்தின் குறைபாடே இதற்கு காரணமாக இருந்தது. ஒருவேளை இந்த நிருபம் ரோமாபுரியில் எழுதப்பட்டு, கிழக்கிற்கு (யூதேயாவிற்கு) அனுப்பப்பட்டதென்றால், ரோமாபுரியில் இருந்தவர்கள் இதை யார் எழுதினார் என்று

மறந்துபோனார்கள். இது ஒருவேளை கிளெமெந்துவின் காலத்திற்கு பின்னர் வழக்காடுதலுக்கு காரணமாக அமைந்து போனதாக இருக்கக் கூடும். அல்லாமலும் இந்நிருபத்தின் பொருளடக்கமானது தேவாலய அழிவிற்கு முன்னர் யூதேயாவில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட யூத மதத்திற்கு தொடர்புடையதாக இருந்தபடியால் ஒருவேளை இந்த நிருபமானது ரோமாபுரியிலிருந்த யூதர்களால் குறைவாக பயன்படுத்தப்பட்டு மற்றும் பாராட்டப்பட்டு இருக்கக்கூடும். சபை ஆரம்பித்ததிலிருந்து எபிரெய நிருபம் எழுதப்பட்டதற்கு முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் கழித்து, மேலும் கிளெமெந்து எழுதினபிறகு மேலும் ஒரு முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் கழிந்தபோது, ரோமாபுரியின் பல தொடக்கக்கால உறுப்பினர்கள் மரித்துப் போயிருந்தனர்; ஆக எபிரெய நிருபத்தின் ஆசிரியத்துவமானது அப்பகுதியிலிருந்தவர் களுக்கு எளிதில் மறக்கப்பட்டுப் போயிருக்கக் கூடும். ஒருவேளை நிழந்தது இப்படியாக இருக்கக்கூடுமெனில், ரோமாபுரியிலிருந்த சபையினர் இதன் சட்டம் சார்ந்து எழும் ஐயப்பாடுகளினால் இதற்குரிய நம்பகத்தன்மையைக் கொடுக்கத் தவறினார்கள்.

இதற்கு மாறுபட்டு கிழக்கில் எபிரெய நிருபமானது பவுலின் எண்ணமாக நன்றாகவே நினைவுகூரப்பட்டது. அநேகமாக ஒரு கடிதத்தைப் பெறுகிறவர்கள் அதன் ஆசிரியரை நினைவுகூருவார்கள். மேலும் ஒரு பிரசங்கத்தை விட ஒரு ஆய்வுகட்டுரையானது எளிதில் நினைவுகூரக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக அந்த ஆய்வுக் கட்டுரையை தொடர்ச்சியாகவும், ஜாக்கிரதையாகவும் படிக்க வேண்டும்.

இந்த புத்தகத்தின் கூடுதல் செயல்பாடு

கி.பி. 70-ல் எருசலேமிலிருந்து இரண்டு தப்பித்தல்கள் யூத மதத்தை பெரிதும் பாதித்தது. முதலாவது ஒரு சுவப்பெட்டியில் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு, ரோம தளபதி வெஸ்பேசியனோடு இணைந்து யூத பழக்கவழக்கங்களை மறு அமைப்பு செய்ய ஏற்பாடு செய்த ரபீ யோஹன்னான் பென் சாக்கியால் நடந்தது. அவருடைய பணியானது ரபீ சார்ந்த யூத மதத்திற்கு அடித்தளமிட்டது.

விசுவாசமிக்க எருசலேம் சபையே மற்றொரு தப்பித்தலாக இருந்தது. எசுபியஸ்சின் கருத்துப்படி, கிறிஸ்துவின் கட்டளையை நிறைவேற்றவே கிறிஸ்தவர்கள் புறஜாதி தெக்கபோலி பட்டணமாகிய பெல்லாவிற்கு ஓடிப்போனார்கள் (மத். 24:15, 16; மாற்கு 13:14; லூக். 21:20, 21). இந்த கிறிஸ்தவர்கள் தப்பித்ததை ஜொசிபஸ் அவர்கள் இவ்வாறாக விவரித்தார், ரோம படைகள் "இந்த உலகத்திலிருந்து எக்காரணமுமின்றி" புறப்பட்டது. வெஸ்பேசியன் மற்றும் தீத்து ஆகியோரின் தலைமையின் கீழ் திரும்பின பிறகு தேவாலயம் அழிக்கப்பட்டு, யூத சடங்குகளும் ஆராதனையும் உலகத்தை விட்டு

நிரந்தரமாக ஒழிக்கப்பட்டது.

யூத ஆராதனையின் இயல்பில் ஏற்பட்ட பேராற்றல் வாய்ந்த மாற்றமானது, “சபையே தேவனுடைய ஆலயமாக” இருக்கிறதென்ற புதிய ஏற்பாட்டின் போதனையின் மீது முழு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினது (எபே. 2:19-22; 1 பேதுரு 2:4-8). ஒருவேளை எபிரெயர் கி.பி. 63-67 வரையுள்ள காலக்கட்டத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கக்கூடுமெனில், யூத கிறிஸ்தவர்களை அவர்களுடைய தேவாலயம் மற்றும் அது பிரதிநிதித்துப்படுத்துகிற அனைத்திலிருந்தும் இழப்பதிலிருந்து ஆயத்தப்படுத்தும் சரியான நேரமாக இருந்தது. தேவனுடைய ஒதுக்கீட்டில் முழு சபையானது முப்பது வருடங்களுக்கு பின்னர் சந்திக்கப்போகிற உபத்திரவத்தின் மத்தியில் அதை தேற்றும் முகமாக வெளிப்படுத்தின விசேஷமானது எழுதப்பட்டதுபோல, அதே விதத்தில் இந்த புத்தகமும் யூத கிறிஸ்தவர்களுக்கு தீர்க்கத்தரிசன தேற்றுதலாக அமைந்தது.

எபிரெயரும் பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களும்

எபிரெய நிருபத்தின் ஆசிரியர் தன்னுடைய வேத மேற்கோள்களை 150 கி.மு. வில் நிறைவுபெற்ற செப்துவஜிந்து (LXX) விலிருந்து பெற்றிருந்தார்.³¹ அவர் முழு வேதத்தையும் தேவனுடைய உச்சரிப்பாக இருக்கிறதென நோக்கினார். எபிரெயர் 3:7 சங்கீதம் 95:7-11 விலிருந்து “இன்று அவருடைய சத்தத்தைக்கேட்பீர்களாகில்” என்ற ஒரு மேற்கோளை அறிமுகப்படுத்துகிறது. இதன் எழுத்தாளர் பழைய ஏற்பாட்டில் (9:8) “பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏதோ ஒன்றை சுட்டுகிறார்” என்று குறிப்பிடுகிறார். சங்கீதம் 40:6-8 ன் வார்த்தைகள் எபிரெயர் 10:5-7ல் மேசியாவிற்கு பண்பிடப்பட்டுள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து கூறப்பட்டுள்ள இந்த மேற்கோள்களுக்கு இதை விட ஒரு உயர்வான தெய்வீக அகவுணர்வின் கோணம் சாத்தியமற்றதாகும்.

இப்புத்தகத்தின் இலக்கிய நடை

புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற புத்தகங்களுடன் எபிரெயரை ஒப்பிட முடியாது; இது ஒரு ஆய்வு கட்டுரைப்போன்று தொடங்கி, ஒரு நற்போதனையாக மாறி மற்றும் ஒரு நிருபமாக நிறைவுபெருகிறது.³² ஜேம்ஸ் தாம்சன் அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார், நடை பாவனையில், எண்ணத் தொடர்ச்சியில் மற்றும் வாக்குவாத முறையில் எபிரெய நிருபமானது ஒரு ஜெபாலயத்தில் செய்யப்பட்ட பிரசங்கம் போன்று இருக்கிறது.³³

வடிவமைக்கப்பட்ட பட்டியல்

- I. கிறிஸ்துவின் ஆளத்துவம் (1:1-4:13)
 - A. தெய்வீக குணாதிசயம் (1)
 - B. மனுஷீக குணாதிசயம் (2)
 - C. தீர்க்கதரிசன வசனம் (3:1-4:13)
- II. கிறிஸ்துவின் ஆசாரியத்துவம் (4:14-10:18)
 - A. அவருடைய அலுவல் (4:14-7:28)
 - B. அவருடைய ஆசாரிய பணி (8:1-10:18)
 1. புதிய உடன்படிக்கை (8)
 2. பாவ நிவிர்த்தி (9)
 3. பலி (10:1-18)
- III. கிரியையின் ஆதரவும் ஒருமனமும் (10:19-12:29)
 - A. வாய்ப்பும், ஆபத்தும் (10:19-39)
 - B. விசுவாசத்தின் வெற்றி (11)
 - C. பயன்பாடு (12)
- IV. தனிப்பட்ட முடிவுரை (13)

இறுதிக் குறிப்புகள்

¹Ray C. Stedman, *Hebrews*, The IVP New Testament Commentary Series (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1992), 9. ²ஃபிலோவைப் போல அலெக்சாண்டரியன் யூத்தவப் பள்ளியிலிருந்து எபிரெயரின் ஆக்கியோன் வந்துள்ளார் என்று Sidney G. Sowers நம்புகிறார். எல் எக்ஸ் எக்ஸ்-ல் அவர் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார் அவை ஃபிலோ எபிரெயரில் சாட்சியமளிக்கப்பட்டுள்ளது. (Sidney G. Sowers, *The Hermeneutics of Philo and Hebrews*, Basel Studies of Theology, no. 1 [Richmond, Va.: John Knox Press, 1965], 66-68.) ³Simon J. Kistemaker, *Exposition of the Epistle to the Hebrews*, New Testament Commentary (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1984), 7. ⁴Tertullian *On Modesty* 20. ⁵Stedman, 10. ⁶David A. Fiensy, *New Testament Introduction*, exp., The College Press NIV Commentary (Joplin, Mo.: College Press Publishing Co., 1994), 330. ⁷அப்போஸ்தலர் 13:15-ல் போல "இங்கே 'புத்தி சொல்லுதல்' என்ற வார்த்தைக்கு குடும்பப் பாங்கான என்று அர்த்தம் கொண்டால், ஒரு விசேஷத் தருணத்தில் கொடுக்கப்பட்ட செய்திக்கு இந்த நிருபம் சொந்தமாக இருக்கலாம் மற்றும் பின்பு நிருபமாக மாற்றப்பட்டு, முடிவில் சொந்தக் குறிப்புகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன" என்று Donald Guthrie சொன்னார். (Donald Guthrie, *The Letter to the Hebrews: An Introduction and Commentary*, The Tyndale New Testament Commentaries [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1983], 31.) ⁸Eusebius *Ecclesiastical History* 6.14. ⁹Ibid., 6.25. Origen referred to Paul as the author. ¹⁰Jerome *Letters* 129.3. This translation is from Craig R. Koester, *Hebrews: A New Translation with Introduction and Commentary*, The Anchor Bible, vol. 36 (New York: Doubleday, 2001), 27.

¹¹William Leonard, *Authorship of the Epistle to the Hebrews* (Rome: Vatican Polyglot Press, 1939), 18. எபிரெய எழுத்தாக்கத்திற்குப் பின் பவுலீய சிந்தனை இருப்பதாக இந்த பண்டிதர் வாதாடுகிறார். எபிரெயரின் வார்த்தைகள் மற்றும் பாங்கு போன்ற விரிவான ஆய்வைக் கொண்டுள்ளது அவருடையப் புத்தகம். ¹²Ibid. ¹³Thomas G. Long, *Hebrews*, Interpretation

(Louisville: John Knox Press, 1997), 4. ¹⁴Leonard, 24-26. ¹⁵ரோமாபுரி சபையிலிருந்து கொரிந்து சபைக்கு முதல் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதில் எழுதின நிருபத்தின் ஆக்கியோன் ரோமாபுரி கிளெமென்ட் (கிளெமென்டின் முதல் நிருபம்) எபிரெய புத்தகத்தை அறிவேன் என்று ரோமாபுரியின் கிளெமென்ட் வெளிப்படுத்தியுள்ளதை ஜேம்ஸ் மோஃபாட் குறிப்பிடுகிறார். (James Moffatt, *A Critical and Exegetical Commentary on the Epistle to the Hebrews* [New York: Charles Scribner's Sons, 1924; reprint, Edinburgh: T. & T. Clark, 1952], xiii-xiv.) ¹⁶Fiensy, 325. ¹⁷Ibid. ¹⁸Kistemaker, 16-18. ¹⁹William Hendriksen, *Bible Survey: A Treasury of Bible Information*, 3d. ed., rev. and enl. (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1947), 429. ²⁰Brooke Foss Westcott, *The Epistle to the Hebrews: The Greek Text with Notes and Essays* (London: Macmillan & Co., 1889; reprint, Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1973), xlv.

²¹கதிரி 33-34-ல் மனந்திரும்பிய ஆசாரியன் கிறிஸ்துவுக்கு மனந்திரும்புதலுக்குப் பின்பு சந்தித்ததன் விரிவான கூற்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் “பொறுப்புகள் அற்றவர்களானார்கள்” மற்றும் உடனே ஆசாரியத்துவ செயல்களை விட்டுவிட வேண்டியதாயிருந்தது என்று கணிக்கப்பட்டது, அது அவசியமான கணிப்பு அல்ல. ²²Chrysostom *Homilies on the Epistle to the Hebrews* Argument 2. ²³Westcott, xxxvi. ²⁴Eusebius *Ecclesiastical History* 4.5. ²⁵Fiensy, 326. ²⁶உண்மை என்னவென்றால், மத்தேயு 24-ல் இயேசு அப்போஸ்தலர்களைப் பார்த்து “நீங்கள்” என்று தொடர்ந்து சொன்னது, வாழும் அவர்கள் மற்றும் மற்றவர்களும் தங்கள் தலைமுறையிலேயே நிறைவேற்றத்தைக் காண்பார்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது (24:34). ²⁷F. F. Bruce, *The Epistle to the Hebrews*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1964), xxxv. ²⁸Eusebius *Ecclesiastical History* 3.3; 6.13. ²⁹Polycarp *Epistle to the Philippians* 12; quoted in William Leonard, *Authorship of the Epistle to the Hebrews* (Rome: Vatican Polyglot Press, 1939), 5. ³⁰Josephus *Wars* 2.19.1.

³¹10:30-ல் தவிர்ந்தல், அது ஒரு பாராவின் வாக்கியம் அல்லது பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க வாக்கியத்தின் கூற்று ஆகும். இன்றைய நாளில் அறியப்படாததாக இருக்கிறது. ரோமர் 12:19-ல் இதே பதிப்பில் பவுல் குறிப்பிடுகிறார். ³²Neil R. Lightfoot, *Jesus Christ Today: A Commentary on the Book of Hebrews* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1976), 43. ³³James Thompson, *The Letter to the Hebrews*, The Living Word Commentary (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1971), 8.